Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
(πρώτο τμήμα)
της 14ης Σεπτεμβρίου 2010

Υπόθεση F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
κατά
Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Δόκιμος υπάλληλος — Απόλυση μετά το πέρας της περιόδου δοκιμασίας — Δικαιώματα άμυνας — Εκτίμηση των ικανοτήτων — Δικαστικός έλεγχος»

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ, με την οποία η D. Da Silva Pinto Branco ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 24ης Οκτωβρίου 2008, με την οποία απολύθηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμασίας της, καθώς και την καταδίκη του εν λόγω θεσμικού οργάνου σε αποζημίωση λόγω της ηθικής βλάβης που της προξένησε η απόλυση αυτή.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Προσφυγή-αγωγή — Βλαπτική πράξη — Έννοια — Προπαρασκευαστική πράξη — Μέτρα λαμβανόμενα κατά την περίοδο δοκιμασίας υπαλλήλου — Δεν εμπίπτουν
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 34, 90 και 91)

2. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Περίοδος δοκιμασίας — Απόλυση μετά το πέρας της περιόδου δοκιμασίας — Αίτηση ακροάσεως του υπαλλήλου και του βαθμολογητή — Άρνηση — Παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, του καθήκοντος αρωγής και της υποχρεώσεως συνδρομής — Δεν συντρέχει
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 24 και 34 § 3)

3. Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Περίοδος δοκιμασίας — Εκτίμηση των αποτελεσμάτων — Αξιολόγηση των ικανοτήτων του δοκίμου υπαλλήλου — Δικαστικός έλεγχος — Όρια
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 34)

1. Δύνανται να θεωρηθούν βλαπτικές μόνον οι πράξεις ή τα μέτρα τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν ευθέως και αμέσως τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας σημαντικά τη νομική του κατάσταση. Όταν πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις η κατάρτιση των οποίων ακολουθεί διάφορα στάδια, ιδίως κατόπιν εσωτερικής διαδικασίας, συνιστούν, κατ' αρχήν, πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του θεσμικού οργάνου μετά το πέρας της εν λόγω διαδικασίας και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα,

σκοπός των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής αποφάσεως. Έτσι, όσον αφορά τις υπαλληλικές προσφυγές, οι προπαρασκευαστικές πράξεις μιας αποφάσεως δεν είναι βλαπτικές κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ). Τέτοιες είναι οι περιπτώσεις των εκθέσεων κρίσεως μετά την περίοδο δοκιμασίας και της γνώμης της επιτροπής εκθέσεων κρίσεως, επί των οποίων στηρίζεται η απόφαση περί απολύσεως δόκιμου υπαλλήλου.

(βλ. σκέψεις 32 έως 34)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 24 Ιουνίου 1993, T-69/92, Seghers κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-651, σκέψη 28· 17 Δεκεμβρίου 2003, T-324/02, McAuley κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-337 και II-1657, σκέψη 28· 11 Απριλίου 2006, T-394/03, Angeletti κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-2-95 και II-A-2-441, σκέψη 36· 17 Μαΐου 2006, T-95/04, Lavagnoli κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-2-121 και II-A-2-569, σκέψη 33

ΔΔΔΕΕ: 24 Μαΐου 2007, F-27/06 και F-75/06, Lofaro κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2007, σ. I-A-1-155 και II-A-1-835, σκέψη 58

2. Σε υποθέσεις που αφορούν απόλυση δόκιμου υπαλλήλου, η άρνηση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να δεχθεί το αίτημα ακροάσεως του υπαλλήλου αυτού, καθώς και του βαθμολογητή δεν συνιστά παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, παράβαση του καθήκοντος αρωγής ή του άρθρου 24 του ΚΥΚ.

Πράγματι, η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, όπως έχει τεθεί σε εφαρμογή από το άρθρο 34, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, δεν περιλαμβάνει τη γενική υποχρέωση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να ακούσει τον δόκιμο υπάλληλο προτού λάβει την απόφαση περί απολύσεως, ακόμη και σε περίπτωση που η επιτροπή εκθέσεων κρίσεως έχει εκφράσει σχετική επιθυμία.

Εξάλλου, το καθήκον αρωγής, το οποίο εκφράζει την ισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που καθιέρωσε ο ΚΥΚ στις σχέσεις μεταξύ της δημόσιας αρχής και των υπαλλήλων της δημόσιας διοικήσεως, συνεπάγεται ότι η διοίκηση, όταν αποφαίνεται σχετικά με την κατάσταση ενός υπαλλήλου, συνεκτιμά το σύνολο των στοιχείων που είναι ικανά να καθορίσουν την απόφασή της, λαμβάνοντας, με τον τρόπο αυτόν, υπόψη όχι μόνο το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά και το συμφέρον του υπό κρίση υπαλλήλου. Τέτοια είναι η περίπτωση όταν έχει στη διάθεσή της εκθέσεις κρίσεως της περιόδου δοκιμασίας, καθώς και παρατηρήσεις του ενδιαφερομένου επί των εκθέσεων αυτών, δηλαδή στοιχεία σχετικά, αφενός, με το συμφέρον της υπηρεσίας και, αφετέρου, με το συμφέρον του υπό κρίση δόκιμου υπαλλήλου.

Τέλος, η υποχρέωση αρωγής που υπέχει η διοίκηση δυνάμει του άρθρου 24 του ΚΥΚ αποβλέπει στην προστασία των υπαλλήλων έναντι των ενεργειών τρίτων και όχι έναντι πράξεων της ίδιας της διοικήσεως, των οποίων ο έλεγχος διέπεται από άλλες διατάξεις του ΚΥΚ.

(βλ. σκέψεις 50 έως 53)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 12 Ιουλίου 1973, 10/72 και 47/72, di Pillo κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1973, σ. 603, σκέψη 16· 4 Φεβρουαρίου 1987, 417/85, Maurissen κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1987, σ. 551, σκέψη 12

ΓΔΕΕ: 5 Μαρτίου 1997, T-96/95, Rozand-Lambiotte κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. I-A-35 και II-97, σκέψη 120

3. Σκοπός της περιόδου δοκιμασίας είναι να δώσει στη διοίκηση τη δυνατότητα να εκφέρει συγκεκριμένη κρίση επί των ικανοτήτων του δόκιμου υπαλλήλου όσον αφορά συγκεκριμένα καθήκοντα, επί του πνεύματος με το οποίο εκπληρώνει τα καθήκοντά του και επί της αποδόσεώς του

στην υπηρεσία. Μετά το πέρας της περιόδου δοκιμασίας, η διοίκηση πρέπει να είναι σε θέση, χωρίς να δεσμεύεται από τις εκτιμήσεις που εξέφερε κατά την πρόσληψη, να κρίνει αν ο δόκιμος υπάλληλος αξίζει να μονιμοποιηθεί στη θέση στην οποία αποβλέπει. Η απόφαση αυτή εμπεριέχει σφαιρική εκτίμηση των προσόντων και της συμπεριφοράς του δόκιμου υπαλλήλου, λαμβανομένων υπόψη τόσο των θετικών όσο και των αρνητικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν κατά την περίοδο δοκιμασίας.

Η διοίκηση διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά τις ικανότητες και την απόδοση του δόκιμου υπαλλήλου προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Δεν απόκειται, επομένως, στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης να υποκαταστήσει με την εκτίμησή του τα θεσμικά όργανα όσον αφορά το αποτέλεσμα μιας περιόδου δοκιμασίας και την ικανότητα ενός υποψηφίου να διοριστεί μόνιμα στη δημόσια διοίκηση, εκτός εάν συντρέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή κατάχρηση εξουσίας.

(βλ. σκέψεις 59 και 61)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: Rozand-Lambiotte κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 112

ΔΕΕ: 17 Νοεμβρίου 1983, 290/82, Tréfois κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1983, σ. 3751, σκέψη 24